Súd:	Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka:	4C/131/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7612217511
Dátum vydania rozhodnutia:	26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Alena Ernestová
ECLI:	ECLI:SK:OSSN:2015:7612217511.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Alena Ernestová v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zast. Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Žalobný návrh zamieta.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Návrhy žalobcu na prerušenie konania zamieta.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanými návrhmi voči žalovanému účastníkovi domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:
- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením sp.zn. 4C/131/2012-7 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012, tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp.zn. 4C/131/2012, 4C/135/2012, 4C/157/2012, 4C/166/2012, 4C/168/2012, 4C/169/2012, 4C/196/2012, 4C/197/2012, 4C/207/2012, 4C/214/2012, 4C/226/2012, 4C/235/2012, 4C/259/2012, 4C/260/2012, 4C/282/2012, 4C/283/2012, 4C/292/2012, 4C/293/2012, 4C/315/2012, 4C/331/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 4C/131/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania.

Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožiteľnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca

uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvencii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľský plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prieťahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prieťahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom" na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prieťahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESĽP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prieťahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmavať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prieťahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného

zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie nariadené na deň 26.01.2015 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca ako aj žalovaná svoju neprítomnosti na pojednávaní ospravedlnili. Žalovaná nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11NcC/55/2012. O nevylúčení zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach uznesením sp.zn. 11NcC/55/2012-14 zo dňa 19. októbra 2012. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväzné nielen pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania. Žalobca v tomto konaní už požiadal o prerušenie konania z dôvodu, že podal na Ústavný súd SR sťažnosť na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a osobitne práva na zákonného sudcu podľa § 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR, ako aj základné práva na spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. O prerušenie konania požiadal opätovne podaním zo dňa 23.01.2015 a pred pojednávaním nariadeným na deň 26.01.2015 žiadal pojednávanie zrušiť. K tomuto podaniu na prerušenie konania zo dňa 23.01.2015 predložil rovnopis sťažnosti podanej na Ústavný súd SR vo veci sp.zn. 11NcC/55/2012. O pôvodnom návrhu na prerušenie konania zo dňa 17.05.2013 súd rozhodol uznesením sp.zn. 4C/131/2012-69 zo dňa 24.5.2013, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/322/2013-87 zo dňa 07.04.2014 nadobudlo právoplatnosť dňa 21.05.2014. Vzhľadom na uvedené a na to, že súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol a to uznesením sp.zn. 4C/131/2012-69 zo dňa 24.05.2013, nepovažoval žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania aj vzhľadom na skutočnosť, že o ústavnej sťažnosti žalobcu bolo rozhodnuté uznesením Ústavného súdu SR IV.ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013, keď aj sťažnosť voči uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11NcC/55/2012 bola odmietnutá pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie.

Okrem návrhu na prerušenie konania z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11NcC/55/2012 podal žalobca ďalší návrh na prerušenie konania. V tomto návrhu na prerušenie konania uviedol, že na Okresnom súde Prešov sa pod sp.zn. 7C/6/2010 vedie konanie o náhradu škody pre porušenie práva EÚ, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť okresný súd v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc EÚ zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. V uvedenom konaní vystupujú na strane žalovaných v 1. rade SR, zastúpená MS SR, v 2. rade Pohotovosť s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598 za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS Bratislava. V tomto konaní Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 7.10.2013 v súlade s ustanovením § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. Táto navrhla položiť otázku, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva predtým ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia a vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. V prípade ak áno, či je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa vzhľadom na daný skutkový stav najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť a nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu. Ak ide o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát a či možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením a či má vydanie bezdôvodného obohatenia ako právny prostriedok nápravy prednosť pred náhradou škody. Žalobca tvrdil, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych

otázok v konaní prebiehajúcom na Okresnom súde v Prešove sp.zn. 7C/6/2010 má zásadný význam pre posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Žalobca navrhol prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak
a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak
a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11NcC/55/2012 je viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Súd poukazuje na skutočnosť, že nebol dôvod na podanie návrhu na prerušenie konania, pretože žalobcovi bolo známe, že dňa 12.12.2013 Ústavný súd SR uznesením sp.zn. IV.ÚS 693/2013-11 odmietol okrem iných sťažnosti žalobcu i sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11NcC/55/2012 pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania, ktorý bol podaný 23.01.2015 opätovne zamietol ako návrh nedôvodný. O ďalšom návrhu na prerušenie konania, ktorý žalobca podal v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. súd taktiež rozhodol tak, že tento návrh na prerušenie konania zamietol. Prejudiciálne otázky, ktoré Okresný súd v Prešove v konaní sp.zn. 7C/6/2010 predložil Súdnemu dvoru EÚ, majú vplyv na rozhodnutie vo veci sp.zn. 7C/6/2010 vzhľadom na skutočnosť, že tento súd sa má zaoberať aj činnosťou resp. nečinnosťou žalobkyne v tomto konaní a skutkovým stavom, aký v tomto konaní popisuje žalobkyňa. Okrem toho v týchto spojených veciach pod sp.zn. 4C/131/2012 sa nerieši iba správnosť postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu, ale i iný postup exekučného súdu, ktorý žalobca považuje za postup v rozpore s exekučným poriadkom a na takéto otázky rozhodnutie Súdneho dvora EÚ nezodpovie. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že Okresný súd v Prešove iba podľa informácie žalobcu (nebolo predložené žiadne uznesenie) o prerušení konania rozhodol uznesením zo dňa 7.10.2013, pričom na tunajšom súde sa vedie množstvo žalobných návrhov žalobcu POHOTOVOSŤ s.r.o., o ktorých už prvostupňový súd v merite veci rozhodol a žalobca nepodával návrhy na prerušenie konania z tohto dôvodu. Súd i tento návrh na prerušenie konania považuje za návrh nedôvodný, a preto tento procesný návrh žalobcu zamietol.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti a u žalobcu nebol dôvod na zrušenie pojednávania, vzhľadom na zamietnutie návrhov na prerušenie konania. Preto súd vo veci pojednával, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný.

Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi boli rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu a v konaniach ZE aj notárske zápisnice. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a v niektorých prípadoch aj zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Vo väčšine exekučných konaní súd žiadal o predloženie zmluvy o úvere, všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úverov a zisťoval účel poskytnutia úveru v exekučných konaniach, v ktorých mal pochybnosť, že bol úver poskytnutý pre účely povolania.

Z registra a príslušných uznesení spisu 2Er/643/2010 (týka sa spisu 4C/135/2012 - žaloba označená ISTINA RS, v súčasnosti pripojený pri 9C/312/2012) bolo zistené, že dňa 19.7.2010 bol u súdneho exekútora JUDr. Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej C. M. pre vymoženie 312,67 eur s prísl. na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu SR č. 03765/2010 zo dňa 13.5.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 23.09.2010. Dňa 20.10.2010 súd vyzval oprávneného na špecifikáciu účelu poskytnutia finančných prostriedkov. Odpoveď bola doručená 6.12.2010 spolu s úverovou zmluvou. Uznesením zo dňa 27.05.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený nevyužil možnosť podania opravného prostriedku proti uzneseniu a tak toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť ku dňu 21.06.2011. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 20.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.10.2011.

Z exekučného spisu 2Er/485/2011 (týka sa spisu 4C/157/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 17.05.2011 bola u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému P. D. pre vymoženie istiny 676,-- eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu SR sp.zn. 02350/10 zo dňa 16.04.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.05.2010 a vykonateľnosť 27.05.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 21.07.2011. K žiadosti súdneho exekútora bola priložená zmluva o úvere a zmenka na sumu 676,-- eur. Uznesením sp.zn. 2Er/485/2011-10 zo dňa 18.10.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený nevyužil možnosť podania opravného prostriedku a tak uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.05.2012. Následne uznesením zo dňa 06.06.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28.06.2012, bolo exekučné konanie zastavené.

Z registra a príslušných uznesení spisu 2Er/522/2011 (týka sa spisu 4C/196/2012 - žaloba označená ISTINA RS, exekučný spis v súčasnosti pripojený k spisu 6C/284/2012) bolo zistené, že súdu bola 3.8.2011 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie proti povinnej T. J. pre vymoženie 543,- eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu SR č. 20647/09 zo dňa 7.12.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 4.1.2010 a vykonateľnosť 7.1.2010. K žiadosti súdneho exekútora bola okrem exekučného titulu predložená aj zmluva o úvere z 20.02.2009. Uznesením zo dňa 14.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.11.2011, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Následne uznesením zo dňa 09.03.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16.03.2012, bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu 2Er/521/2011 (týka sa spisu 4C/197/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 26.05.2011 bola u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému S. G. pre vymoženie istiny 276,-- eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu SR sp.zn. 02487/11 zo dňa 27.04.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2011 a vykonateľnosť 19.05.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.08.2011. K žiadosti súdneho exekútora bola priložená zmluva o úvere zo dňa 17.02.2010. Uznesením sp.zn. 2Er/521/2011-10 zo dňa 14.10.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený nevyužil možnosť podania opravného prostriedku a tak uznesenie nadobudlo právoplatnosť 09.11.2011. Následne uznesením zo dňa 20.03.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29.03.2012, bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu 2Er/848/2010 (týka sa spisu 4C/226/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 18.11.2010 bola u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaná zápisnica obsahujúca

návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému C. Č. pre vymoženie istiny 927,77 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu SR sp.zn. 07870/2010 zo dňa 17.09.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.10.2010 a vykonateľnosť 07.10.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 22.12.2010. K žiadosti súdneho exekútora bola priložená zmluva o úvere zo dňa 16.03.2009, zmenka a exekučný titul. Uznesením sp.zn. 2Er/848/2010-10 zo dňa 21.02.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený nevyužil možnosť podania opravného prostriedku a tak uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16.03.2011. Následne uznesením zo dňa 01.04.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.04.2011, bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu 2Er/668/2010 (týka sa spisu 4C/235/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 27.07.2010 bola u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému C. T. pre vymoženie istiny 804,-- eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu SR sp.zn. 20433/09 zo dňa 03.12.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.01.2010 a vykonateľnosť 28.01.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 07.10.2010. K žiadosti súdneho exekútora bola priložená zmluva o úvere a exekučný titul. Výzvou zo dňa 20.10.2010 bol oprávnený vyzvaný na špecifikáciu účelu poskytnutých finančných prostriedkov a predloženie žiadosti o úvere. Oprávnený odpovedal podaním zo dňa 30.11.2010, doručeným súdu 03.12.2010 a uviedol, že oprávnený neskúma účel využitia úverových prostriedkov a predložil žiadosť o poskytnutie úveru. Uznesením sp.zn. 2Er/668/2010-14 zo dňa 22.02.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený nevyužil možnosť podania opravného prostriedku a tak uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17.03.2011. Následne uznesením zo dňa 01.04.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.04.2011, bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu 2Er/585/2011 (týka sa spisu 4C/259/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 14.07.2011 bola u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému W.. I. P. pre vymoženie istiny 892,87 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu SR sp.zn. 04256/11 zo dňa 07.06.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.06.2011 a vykonateľnosť 30.06.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 07.09.2011. K žiadosti súdneho exekútora bola priložená zmluva o úvere zo dňa 30.04.2010, zmenka na sumu 892,87 eur a exekučný titul. Uznesením sp.zn. 2Er/585/2011-10 zo dňa 14.10.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený nevyužil možnosť podania opravného prostriedku a tak uznesenie nadobudlo právoplatnosť 09.11.2011. Následne uznesením zo dňa 07.06.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28.06.2012, bolo exekučné konanie zastavené.

Z registra a príslušných uznesení spisu 2Er/823/2010 (týka sa spisu 4C/207/2012 - žaloba označená ako NZP, v súčasnosti exekučný spis pripojený k spisu 6C/258/2012) súd zistil, že dňa 09.12.2010 bola doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie proti povinnému C. C. pre vymoženie istiny 375,-- eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 05631/2010 zo dňa 08.07.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.08.2010 a vykonateľnosť 26.08.2010. Uznesením zo dňa 20.05.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodov, že šlo o spotrebiteľský úver zabezpečený zmenkou a bola namietaná nezrozumiteľnosť a neurčitosť rozhodcovského rozsudku. Uznesenie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora na vykonanie exekúcie zo dňa 20.05.2011 nebolo napadnuté opravným prostriedkom a k 21.06.2011 nadobudlo právoplatnosť. Následne uznesením z 24.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 03.02.2012, bolo exekučné konanie zastavené.

Zo spisu 2Er/658/2010 (týka sa spisu 4C/283/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 26.07.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej S. T. pre vymoženie istiny 1 359,-- eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 20725/09 zo dňa 25.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 07.12.2009 a vykonateľnosť 10.12.2009. K žiadosti súdneho exekútora bola pripojená zmluva o úvere a exekučný titul. Žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 30.09.2010. Uznesením zo dňa 11.02.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený nevyužil možnosť podania opravného

prostriedku a tak uznesenie dňa 17.03.2011 nadobudlo právoplatnosť. Uznesením zo dňa 01.04.2011 bolo exekučné konanie ku dňu 11.04.2011 právoplatne zastavené.

Zo spisu 2Er/860/2009 (týka sa spisu 4C/292/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 07.11.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej E. I. pre vymoženie istiny 608,79 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 14888/09 zo dňa 18.09.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.10.2009 a vykonateľnosť 22.10.2009. Žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 26.11.2009. Výzvou zo dňa 27.11.2009 súd žiadal oprávneného predložiť zmluvu o úvere č. 7281390 a všeobecné zmluvné podmienky, oprávnený výzvu prevzal 04.01.2010. Na výzvu súdu nereagoval a preto súd uznesením zo dňa 25.03.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosť oprávnený podal dňa 14.04.2010 odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 3CoE/361/2010-28 zo dňa 26.08.2010. Týmto uznesením bolo prvostupňové uznesenie potvrdené a následne uznesením zo dňa 19.10.2010 bolo exekučné konanie ku dňu 28.10.2010 právoplatne zastavené.

Zo spisu 2Er/611/2009 (týka sa spisu 4C/293/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 13.08.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej S. K. pre vymoženie istiny 262,90 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 06420/09 zo dňa 10.06.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.07.2009 a vykonateľnosť 23.07.2009. Žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 25.09.2009. Súd vyzval exekútora a oprávneného dňa 07.10.2009 na doplnenie žiadosti o udelenie poverenia a predloženie zmluvy o úvere s riadne čitateľnými úverovými podmienkami a súčasne ho vyzval na preukázanie výšky uhradenej pohľadávky, predloženie obchodných podmienok úverových produktov s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Výzvu exekútor a oprávnený prevzali 22.12.2009. Exekútor odpovedal podaním, ktoré bolo doručené 04.01.2010 tvrdiac, že spolu so žiadosťou boli doručené všetky potrebné doklady na vydanie poverenia. Oprávnený na výzvu nereagoval. Uznesením sp.zn. 2Er/611/2009-13 zo dňa 16.06.2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosť oprávnený podal dňa 12.07.2010 odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 2CoE/456/2010-26 zo dňa 24.11.2010. Týmto uznesením bolo prvostupňové uznesenie potvrdené.

Z registra a príslušných uznesení spisu 2Er/596/2009 (týka sa spisu 4C/331/2012 - žaloba označená ako NZP, v súčasnosti spis pripojený k 9C/210/2012) súd zistil, že 04.08.2009 bol na Exekútorskom úrade JUDr. Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej C. W.T.E. pre vymoženie 219,08 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 03112/09 zo dňa 03.06.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 06.07.2009 a vykonateľnosť 30.07.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 18.09.2009. Uznesením zo dňa 22.02.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného rozhodoval vo veci Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením zo dňa 19.07.2010 uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie potvrdil. Následne uznesením zo dňa 27.09.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.10.2010, bolo exekučné konanie zastavené.

Zo spisu 2Er/10/2009 (týka sa spisu 4C/131/2012 - žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 10.12.2008 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému W. Y., W.: XXXXXXX pre vymoženie istiny 13 880,-- Sk s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 09117/08 zo dňa 23.09.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.10.2008 a vykonateľnosť dňa 16.10.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená 09.01.2009. Dňa 23.01.2009 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie okrem dvoch úkonov trov právneho zastúpenia. Dňa 14.05.2009 súd žiadal exekútora o predloženie zmluvy o úvere, exekútor odpovedal 25.06.2009 podaním doručeným súdu 06.07.2009, v ktorom odmietol predložiť žiadosť o úvere z dôvodu, že medzi návrhom na vykonanie exekúcie a exekučným titulom neexistuje žiaden rozpor. Podaním zo dňa 08.07.2009 súd žiadal o predloženie zmluvy o úvere zo dňa 02.06.2008 oprávneného s poukazom na

ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. Predloženie listín urgoval 01.10.2009. Oprávnený podaním, ktoré došlo súdu 30.09.2009, požiadal o predĺženie lehoty na zaslanie listín na 60 dní. Podaním, ktoré došlo súdu 13.01.2010, bola zaslaná zmluva o úvere. Dňa 17.05.2011 bol spis uložený do spisovne z dôvodu, že v tomto prípade sa nejedná o spotrebiteľa.

Zo spisu 2Er/11/2009 (týka sa spisu 4C/214/2012 - žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 15.12.2008 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému O. G. pre vymoženie istiny 32 960,-- Sk s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 09298/08 zo dňa 02.10.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.10.2008 a vykonateľnosť dňa 23.10.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená 09.01.2009. Dňa 23.01.2009 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie okrem dvoch úkonov trov právneho zastúpenia. Uznesením zo dňa 25.02.2009 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia 42,02 eur zamietnutá. Následne uznesením zo dňa 14.04.2009 bolo v tejto časti konanie zastavené.

Zo spisu 2Er/14/2009 (týka sa spisu 4C/260/2012 - žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 17.12.2008 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému N. G. pre vymoženie istiny 18 340,-- Sk s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 09813/08 zo dňa 08.10.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2008 a vykonateľnosť dňa 30.10.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená 09.01.2009. Dňa 23.01.2009 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie okrem dvoch úkonov trov právneho zastúpenia. Uznesením zo dňa 25.02.2009 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia 32,06 eur zamietnutá. Následne uznesením zo dňa 14.04.2009 bolo v tejto časti konanie zastavené. Podaním zo dňa 02.06.2009 žiadal súd za účelom kontroly v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní predložiť zmluvu o úvere vrátane všeobecných podmienok, listiny boli predložené 21.09.2009. Ďalším podaním bol exekútor dňa 28.11.2011 vyzvaný na oznámenie, v akom štádiu sa nachádza exekučné konanie. V prípade, že boli vymožené finančné prostriedky na základe vydaného poverenia bol vyzvaný na vrátenie poverenia, v opačnom prípade mal vyčísliť trovy exekúcie v prípade zastavenia exekučného konania. Exekútor bol na oznámenie týchto skutočností urgovaný, doposiaľ súdu nebolo vrátené poverenie.

Zo spisu 2Er/7/2009 (týka sa spisu 4C/282/2012 - žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 06.12.2008 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému G. P. pre vymoženie istiny 10 970,-- Sk s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 08612/08 zo dňa 09.09.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.09.2008 a vykonateľnosť dňa 02.10.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená 09.01.2009. Dňa 23.01.2009 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie okrem dvoch úkonov trov právneho zastúpenia. Uznesením zo dňa 26.02.2009 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia 22,10 eur zamietnutá. Následne uznesením zo dňa 14.04.2009 bolo v tejto časti konanie zastavené. Výzvou zo dňa 02.06.2009 žiadal súd za účelom kontroly v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní predložiť zmluvu o úvere vrátane všeobecných podmienok, listiny boli predložené 21.09.2009. Ďalším podaním bol exekútor dňa 16.12.2010 vyzvaný na oznámenie, v akom štádiu sa nachádza exekučné konanie. V prípade, že boli vymožené finančné prostriedky na základe vydaného poverenia bol vyzvaný na vrátenie poverenia, v opačnom prípade mal vyčísliť trovy exekúcie v prípade zastavenia exekučného konania. Exekútor podaním zo dňa 14.01.2011 oznámil aktuálny stav exekučného konania, pričom zostalo vymôcť pohľadávku vo výške 99,98 eur. Dňa 17.05.2011 súd opätovne žiadal správu o stave exekučného konania. Exekútor dňa 08.07.2011 vrátil poverenie na vykonanie exekúcie z dôvodu vymoženia celej pohľadávky.

Zo spisu 2Er/118/2010 (týka sa spisu 4C/315/2012 - žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 18.01.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. E. pre vymoženie istiny 1 001,75 eur s

príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 21074/09 zo dňa 07.12.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.01.2010 a vykonateľnosť dňa 07.01.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená 19.02.2010. Súd vyzval oprávneného výzvou z 24.02.2010 na predloženie zmluvy o úvere č. 7152986 a všeobecných úverových podmienok. Oprávnený tieto listiny zaslal 06.04.2010. Po zaslaní listín súd dňa 03.09.2010 vydal poverenie na vykonanie exekúcie na časť vymáhaného peňažného plnenia a uznesením z toho istého dňa v časti žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania proti uzneseniu o čiastočnom zamietnutí žiadosti exekútora o udelenie poverenia rozhodoval vo veci Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 14CoE/144/2010-34 zo dňa 27.01.2011 uznesenie zrušil pre nepreskúmateľnosť a nedostatok dôvodov. Súd opätovne vo veci rozhodol uznesením sp.zn. 2Er/118/2010-41 zo dňa 28.11.2011, pričom výrok uznesenia je totožný s výrokom uznesenia zo dňa 03.09.2010. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 23.12.2011. Uznesením zo dňa 21.08.2012 bolo exekučné konanie v časti, v ktorej bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, zastavené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 31.08.2012.

Zo spisu 2Er/88/2007 (týka sa spisu 4C/166/2012- žaloba označená ako ZE) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora Ing. Bc. Radoslava Kešeľáka na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 23.02.2007. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SR č. 4508/06 zo dňa 27.10.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.11.2006 a vykonateľnosť 30.11.2006 pre vymoženie istiny 27 500,- Sk s príslušenstvom. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 09.03.2007 a uznesením zo dňa 20.03.2007 súd čiastočne zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní. Uznesením zo dňa 04.05.2007 bolo exekučné konanie v časti, v ktorej bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, zastavené. Dňa 5.10.2010 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Súd žiadal pôvodného exekútora správu o stave exekučného konania a podaním zo dňa 08.06.2011 vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 30.06.2011 oprávnený predložil zmluvu o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Uznesením z 28.11.2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora, vykonaním exekúcie pôvodne vedenej u Ing. Mgr. Radoslava Kešeľaka poveril exekútora JUDr. Rudolfa Krutého a rozhodol o trovách priznaných pôvodnému exekútorovi. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 28.12.2011. Ďalší obsah spisu 2Er/88/2007 súd neoboznamuje z dôvodu, že tento nárok je žalovaný ako náhrada škody z dôvodu, že súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote.

Zo spisu 2Er/516/2006 (týka sa spisu 4C/168/2012- žaloba označená ako ZE) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora Ing. Bc. Karola Mihala na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 25.09.2006. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SR č. 0953/06 zo dňa 20.04.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 31.05.2006 a vykonateľnosť 03.06.2006 pre vymoženie istiny 32 640,- Sk s príslušenstvom. Poverenie na vykonanie exekúcie vydané 26.02.2007. Dňa 18.11.2010 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Súd žiadal pôvodného exekútora správu o stave exekučného konania a podaním zo dňa 02.02.2011 vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy. Pôvodný súdny exekútor, ktorý dal podnet na zastavenie exekúcie, podaním zo dňa 31.03.2011 vyslovil súhlas so zmenou exekútora, oznámil stav exekučného konania, keď k vymoženiu pohľadávky ani jej časti nedošlo a vyčíslil trovy exekúcie. Oprávnený zmluvu o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru predložil 30.03.2011. Uznesením z 19.05.2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora, vykonaním exekúcie poveril exekútora JUDr. Rudolfa Krutého a exekúciu čiastočne čo do istiny 539,06 eur s príslušenstvom zastavil. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 15Co/33/2011-39 zo dňa 01.12.2011 potvrdil uznesenie zo dňa 19.05.2011.

Zo spisu 2Er/552/2005 (týka sa spisu 4C/169/2012- žaloba označená ako ZE) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora Ing. Bc. Karola Mihala na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 19.12.2005. Exekučným titulom bola notárska zápisnica spísaná u notára I.. M. Ď. pod sp.zn. N 3165/2005, Nz 30702/2005 dňa 02.07.2005. Súčasťou notárskej zápisnice bola zmluva o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Dňa 13.1.2006 bolo vo veci vydané poverenie. Dňa 18.11.2010 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyčíslenie trov exekučného konania a zaslanie spisu EX 2224/05. Exekútor JUDr. Karol Mihal trovy exekúcie vyčíslil 30.12.2010. Vyslovil

súhlas so zmenou exekútora a podal informáciu o exekučnom konaní, v ktorom nebola vymožená ani časť pohľadávky. Uznesením zo dňa 03.06.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil, návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol a rozhodol o trovách exekúcie. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 6CoE/29/2011-39 dňa 29.05.2013. Týmto uznesením odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu exekútora, potvrdil prvostupňové uznesenie vo výrokoch o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, o jej zastavení a trovách exekúcie a zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania, ktorý bol podaný v odvolacom konaní. Tiež rozhodol o trovách odvolacieho konania. Voči rozhodnutiu krajského súdu podal oprávnený odvolanie a Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 2OboE 156/2013 zo dňa 19.03.2014 odvolacie konanie zastavil.

Žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom tunajším súdom pod sp.zn. 9C/112/2012 predložil znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá jeden originál tohto znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tunajším súdom odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014 bolo zistené, že zadávateľom - žalobcom bola daná znaleckému ústavu úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prieťahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovné:

Žaloby NZP a NP
- mzdové náklady 4,15 eur
- náklady na tlač 5,31 eur
- náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
- náklady na poštovné 3,01 eur
- náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
spolu vo výške 30,76 eur.

Žaloby ZE
- mzdové náklady 5,07 eur
- náklady na tlač 5,31 eur
- náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
- náklady na poštovné 3,01 eur
- náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
spolu vo výške 31,68 eur.

Tento znalecký posudok žalovaný účastník považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu a preto navrhuje súdu, aby naň neprihliadal. Poukázal na skutočnosť, že žalovanému bola priamo odňatá možnosť akýmkoľvek spôsobom participovať pri postupe na vypracovaní posudku, a preto odpovedá na otázky výlučne kladené žalobcom, náklady na poštovné a náklady na tlač posudzovanie ktorých je tiež predmetom posudku nespĺňajú zákonom predpokladané kritérium skutočnosti, na preukázanie ktorých by bolo nutné disponovať odbornými znalosťami. Žalovaná má za to, že posudok je výrazne jednostranný a pri vyhotovení tohto posudku sa vychádzalo zo skutočností, ktoré boli zistené z podkladov poskytnutých žalobcom. V ďalšom vyjadrení podrobne odôvodňuje nesúhlas so znaleckým posudkom s vyvodením záveru, že nárok žalobcovi nie je možné priznať a to ani za predpokladu, že by súd mal z obsahu posudku za preukázané, že k vzniku škody došlo.

Je potrebné uviesť, že znalecký posudok predložený žalobcom súd hodnotil v zmysle § 129 ods. 1 O.s.p. ako listinný dôkaz a nie ako znalecký posudok, pretože nebol vyhotovený po nariadení znaleckého dokazovania súdom.

Zo zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého si žalobca uplatnil náhradu škody súd cituje:

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci
a) nezákonným rozhodnutím,
b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
d) nesprávnym úradným postupom.
Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia vád návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade
c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví
a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,
b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo
c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.
Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadosti. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých

uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha, preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku v žiadnom zo spojených konaní označených ako ISTINA RS, NZP a ZE nedošlo. Pri žalobách označených ISTINA-RS sp.zn. 4C/135/2012, 4C/157/2012, 4C/196/2012, 4C/197/2012, 4C/226/2012, 4C/235/2012, 4C/259/2012 a v žalobách označených NZP - sp.zn. 4C/207/201, 4C/283/2012, 4C/292/2012, 4C/293/2012, 4C/331/2012, premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody začína plynúť dňom doručenia uznesenia o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia oprávnenému. Vo veciach NP - sp.zn. 4C/131/2012, 4C/214/2012, 4C/260/2012, 4C/282/2012, 4C/315/2012, začína plynúť premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody dňom, kedy sa oprávnený dozvedel o tom, že poverenie je vydané po uplynutí 15-dňovej lehoty. Pri žalobách ZE - sp.zn. 4C/166/2012, 4C/168/2012, 4C169/2012 premlčacia lehota na podanie návrhu na náhradu škody začala plynúť od doručenia rozhodnutia o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Vo všetkých týchto exekučných konaniach, okrem exekučného konania vedeného pod sp.zn. 2Er/7/2009 - 4C/282/2012, 2Er/10/2009 - 4C/131/2012, 2Er/11/2004 - 4C/214/2012 a 2Er/14/2009 - 4C/260/2012 žaloby označené ako NP, bolo rozhodované v priebehu r. 2010-2011 a keďže všetky žalobné návrhy boli doručené tunajšiemu súdu 27.9.2012, boli podané v premlčacej lehote a nároky uplatnené týmito žalobnými návrhmi nie sú premlčané.
Premlčané sú nároky žalobcu uplatnené v konaniach označených ako NP - 4C/282/2012, 4C/260/2012, 4C/214/2012, 4C/131/2012.
V konaní 4C/282/2012 - žaloba NP exekučnému konaniu zodpovedá exekučné konanie vedené pod sp.zn. 2Er/7/2009, keď na žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenú 09.01.2009, bolo vydané poverenie 23.01.2009 okrem dvoch úkonov trov právneho zastúpenia. V tejto časti bola žiadosť súdneho exekútora uznesením zo dňa 28.02.2009 zamietnutá a následne uznesením zo dňa 14.04.2009 exekučné konanie v tejto časti zastavené. Žalobný návrh na náhradu škody v konaní 4C/282/2012 podal žalobca 27.09.2012. V tejto súvislosti súd podotýka, že tento nárok je žalovaný ako nárok NP, teda nárok na náhradu škody za poverenie vydané po zákonnej 15-dňovej lehote, pričom žiadosť exekútora na vydanie poverenia bola doručená 09.01.2009 a poverenie bolo vydané 23.01.2009, teda v zákonnej lehote. Okrem toho, že ide o nárok premlčaný, ide o nárok nedôvodný.
V konaní 4C/131/2012 - žaloba NP exekučnému konaniu zodpovedá exekučné konanie vedené pod sp.zn. 2Er/10/2009, keď na žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenej 09.01.2009, bolo vydané poverenie 23.01.2009 okrem dvoch úkonov trov právneho zastúpenia. Žalobný návrh na náhradu škody v konaní 4C/131/2012 podal žalobca 27.09.2012. Tento nárok je žalovaný ako nárok NP, teda nárok na náhradu škody za poverenie vydané po zákonnej 15-dňovej lehote, pričom žiadosť exekútora na vydanie poverenia bola doručená 09.01.2009 a poverenie bolo vydané 23.01.2009, teda v lehote. Okrem toho, že ide o nárok premlčaný, ide o nárok nedôvodný.
Premlčaný je nárok žalobcu uplatnený v konaní 4C/214/2012 - žaloba NP. Tomuto konaniu zodpovedá exekučné konanie 2Er/11/2009, keď na žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenej 09.01.2009, bolo vydané poverenie 23.01.2009 okrem dvoch úkonov trov právneho zastúpenia a v tejto časti bola žiadosť súdneho exekútora uznesením zo dňa 25.02.2009 zamietnutá. V tejto časti bolo exekučné konanie zastavené 14.04.2009 a žalobný návrh na náhradu škody v konaní 4C/214/2012 podal žalobca 27.09.2012. Aj v tomto prípade je tento nárok žalovaný ako nárok NP, teda nárok na náhradu škody za poverenie vydané po zákonnej 15-dňovej lehote, pričom žiadosť exekútora na vydanie poverenia bola doručená 09.01.2009 a poverenie bolo vydané 23.01.2009, v lehote. Okrem toho, že ide o nárok premlčaný, ide o nárok nedôvodný.
Konaniu 4C/260/2012 zodpovedá exekučné konanie 2Er/209/2009, keď na žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenej 09.01.2009, bolo vydané poverenie 23.01.2009 okrem dvoch úkonov trov právneho zastúpenia a v tejto časti bola žiadosť súdneho exekútora uznesením zo dňa 25.02.2009 zamietnutá a následne bolo exekučné konanie čiastočne zastavené uznesením zo dňa 14.04.2009. Žalobný návrh na náhradu škody v konaní 4C/260/2012 podal žalobca 27.09.2012. Opätovne tento nárok je žalovaný ako nárok NP, teda nárok na náhradu škody za poverenie vydané po zákonnej 15-dňovej lehote, pričom žiadosť exekútora na vydanie poverenia bola doručená 09.01.2009 a poverenie bolo vydané 23.01.2009. Okrem toho, že ide o nárok premlčaný, ide o nárok nedôvodný.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza nasledovné:
Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok:
1. preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu - t.j. protiprávne konanie,
2. existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy
3. preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou.

Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom t.j. protiprávnym konaním a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušený.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 4C/131/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:
1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS - spisy 4C/135/2012, 4C/157/2012, 4C/196/2012, 4C/197/2012, 4C/226/2012, 4C/235/2012, 4C/259/2012).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP - spisy 4C/207/201, 4C/283/2012, 4C/292/2012, 4C/293/2012, 4C/331/2012)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP - spisy 4C/131/2012, 4C/214/2012, 4C/260/2012, 4C/282/2012, 4C/315/2012)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE - spisy 4C/166/2012, 4C/168/2012, 4C169/2012).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/135/2012, 4C/157/2012, 4C/196/2012, 4C/197/2012, 4C/226/2012, 4C/235/2012, 4C/259/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (návrhy označené ako ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých veciach označených ako ISTINA RS bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. V týchto exekučných konaniach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. K exekučným titulom boli priložené úverové zmluvy exekútorom, v niektorých prípadoch aj s fotokópiami zmeniek. V jednom prípade 2Er/643/2010 súd žiadal oprávneného na predloženie úverovej zmluvy a vyzval oprávneného na špecifikáciu a oznámenie účelu poskytnutia úveru dlžníkovi. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nielen

oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevymožiteľnosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmeniek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná sa o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmavať exekučný titul súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený v žiadnom z exekučných konaní 2Er/643/2010, 2Er/485/2011, 2Er/522/2011, 2Er/521/2011, 2Er/848/2010, 2Er/668/2010, 2Er/585/2011 nevyužil svoje právo na podanie riadnych opravných prostriedkov.

V konaniach 4C/207/201, 4C/283/2012, 4C/292/2012, 4C/293/2012, 4C/331/2012 (návrhy označené ako NZP) žalobca uvádzal, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, kedy žiadosť súdneho exekútora zamietol. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom je pravdou, že došlo k zamietnutiu žiadosti po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu.
Vo veci 2Er/823/2010 - 4C/207/2012 bola podaná žiadosť o udelenie poverenia dňa 09.12.2012 a uznesením zo dňa 20.05.2011 zamietnutá z dôvodu zabezpečenia spotrebiteľského úveru zmenkou a nezrozumiteľnosti a neurčitosti rozhodcovského rozsudku.
Vo veci 2Er/658/2010 - 4C/283/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 30.09.2010 a zamietnutá uznesením zo dňa 11.02.2011 po predchádzajúcom preskúmavaní exekučného titulu.
Vo veci 2Er/860/2009 - 4C/292/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 26.11.2009 a po tom, čo oprávnený nereagoval na žiadosť súdu o predloženie zmluvy o úvere a všeobecných podmienok poskytnutia úveru, bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zo dňa 29.03.2010 zamietnutá. Prvostupňové rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3CoE/361/2010-28 zo dňa 26.08.2010.
Vo veci 2Er/611/2009 - 4C/293/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená súdu 25.09.2009 a po tom, čo oprávnený a exekútor odmietli predložiť zmluvu o úvere s riadne čitateľnými úverovými podmienkami a preukázať výšku uhradenej pohľadávky tvrdiac, že predložili všetky podklady pre vydanie poverenia, bola žiadosť exekútora uznesením zo dňa 16.06.2010 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. V odvolacom konaní bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.11.2010 prvostupňové rozhodnutie potvrdené.

Vo veci 2Er/596/2009 - 4C/331/2012 bola žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 18.08.2009 a táto žiadosť bola zamietnutá uznesením zo dňa 22.02.2010 po predchádzajúcom preskúmavaní exekučného titulu. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením zo dňa 19.07.2010 uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie potvrdil.

Súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo vyššie uvádzaných prípadoch. V súvislosti s tým súd poukazuje na tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. Z exekučných spisov bolo jednoznačne preukázané, že súd vyzýval oprávneného na predloženie relevantných listinných dôkazov, zmlúv o úvere, všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru, žiadal o oznámenie účelu poskytnutia úveru v exekučných konaniach, kde existovala pochybnosť o úvere na účely povolania, urgoval predloženie týchto listinných dôkazov, na čo oprávnený i exekútor reagovali zamietavo s tým, že exekučný súd nemá oprávnenie tieto listiny žiadať a exekučný titul preskúmavať.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Žalobca žiadal tunajší súd informáciu o stave konaní v jednotlivých konaniach, na ktoré mu sudca konajúci v tej ktorej veci odpovedal. Na sťažnosti zo dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011, ktoré boli sťažnosťami na prieťahy zapísanými v Spr 22/2010, 34/2010 a 12/2011 bolo žalobcovi odpovedané, že zo strany vedenia súdu nie sú konštatované vzhľadom na činnosť sudcov prieťahy v konaniach. V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd teda nemá právomoc konštatovať prieťahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a nedostatok právomoci tunajšieho súdu na rozhodnutie o prieťahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Vo vzťahu ku konaniam vedeným pod sp.zn. 4C/131/2012, 4C/214/2012, 4C/260/2012, 4C/282/2012, 4C/315/2012 (návrhy označené ako NP) žalobca namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP).
Zo spisu 2Er/10/2009 - 4C/131/2012 bolo zistené, že dňa 09.01.2009 bola podaná žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a 23.01.2009 bolo vydané poverenie. Uznesenie o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (dva úkony právneho zastúpenia) bolo vydané v deň poverenia taktiež 23.01.2009. Okrem toho, že nárok žalobcu je premlčaný, nebol ani dôvodne podaný, pretože poverenie bolo vydané v zákonnej 15-dňovej lehote.
Zo spisu 2Er/11/2009 - 4C/214/2012 bolo zistené, že dňa 09.01.2009 bola podaná žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a 23.01.2009 bolo vydané poverenie. Uznesenie o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (dva úkony právneho zastúpenia) bolo vydané v deň poverenia taktiež 23.01.2009. Okrem toho, že nárok žalobcu je premlčaný, nebol ani dôvodne podaný, pretože poverenie bolo vydané v zákonnej 15-dňovej lehote.

Zo spisu 2Er/14/2009 - 4C/260/2012 bolo zistené, že dňa 09.01.2009 bola podaná žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a 23.01.2009 bolo vydané poverenie. Uznesenie o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (dva úkony právneho zastúpenia) bolo vydané v deň poverenia taktiež 23.01.2009. Okrem toho, že nárok žalobcu je premlčaný, nebol ani dôvodne podaný, pretože poverenie bolo vydané v zákonnej 15-dňovej lehote.
Zo spisu 2Er/7/2009 - 4C/282/2012 bolo zistené, že dňa 09.01.2009 bola podaná žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a 23.01.2009 bolo vydané poverenie. Uznesenie o čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (dva úkony právneho zastúpenia) bolo vydané 26.02.2009. Okrem toho, že nárok žalobcu je premlčaný, nebol ani dôvodne podaný, pretože poverenie bolo vydané v zákonnej 15-dňovej lehote.
Zo spisu 2Er/118/2010 - 4C/315/2012 bolo zistené, že dňa 19.02.2010 bola podaná žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Poverenie nebolo možné vydať v lehote, pretože k žiadosti o udelenie poverenia nebola predložená zmluva o úvere a všeobecné úverové podmienky, ktoré boli zaslané až na výzvu a po zaslaní listín dňa 03.09.2010 bolo vydané poverenie a to iba na časť vymáhaného plnenia a v časti bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá.

V exekučných konaniach 2Er/10/2009, 2Er/11/2009, 2Er/14/2009, 2Er/7/2009, 2Er/18/2009, okrem konania 2Er/118/2010, bolo o vydaní poverenia rozhodnuté v zákonnej 15-dňovej lehote, keď žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie boli doručené 09.01.2009 a poverenie bolo vydané 23.01.2009. V konaní 2Er/118/2010 bolo poverenie vydané po uplynutí 15-dňovej zákonnej lehoty z dôvodu žiadania listín a to zmluvy o úvere a všeobecných úverových podmienok, ktorých predloženie bolo potrebné pre rozhodnutie o žiadosti exekútora.

Vo všetkých prípadoch vzhľadom na skutočnosť, že exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, sa súd zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu z dôvodu, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Súd uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení exekučného poriadku, ale aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení občianskeho zákonníka týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa ako aj podľa smernice č. 93/2013 EHS.

Vo veciach pôvodne vedených pod sp.zn. 4C/166/2012, 4C/168/2012, 4C/169/2012 (návrhy označené ako ZE) malo dôjsť podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE).

Z oboznámeného exekučného spisu 2Er/88/2007 - 4C/166/2012 mal súd preukázané, že návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený 05.10.2010. Súd žiadal pôvodného exekútora Ing. Bc. Radoslava Kešeľaka o podanie správy o stave exekučného konania a vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy. O návrhu oprávneného na zmenu exekútora bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 28.11.2011 po tom, čo sa súd zaoberal zmluvami o úvere a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Uznesenie o zmene exekútora nadobudlo právoplatnosť 28.12.2011.
Z oboznámeného exekučného spisu 2Er/516/2006 - 4C/168/2012 mal súd preukázané, že návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený 18.11.2010. Súd žiadal pôvodného exekútora Ing. Bc. Karola Mihala o podanie správy o stave exekučného konania a vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy. Pôvodný exekútor, ktorý dal podnet na zastavenie exekúcie, podaním zo dňa 31.03.2011 vyslovil súhlas so zmenou exekútora a oznámil stav exekučného konania. O návrhu oprávneného na zmenu exekútora bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 19.05.2011 po tom, čo sa súd zaoberal zmluvami o úvere a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Okrem výroku, ktorým súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora, týmto uznesením exekúciu čiastočne čo do istiny s príslušenstvom zastavil a rozhodnutie prvostupňového súdu bolo potvrdené aj uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 15CoE/33/2011 z 01.12.2011.
Z oboznámeného exekučného spisu 2Er/552/2005 - 4C/169/2012 mal súd preukázané, že návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený 18.11.2010. Súd žiadal pôvodného exekútora Ing. Bc. Karola Mihala o vyčíslenie trov exekučného konania a zaslanie exekučného spisu. Po zaslaní exekučného spisu a podaní informácie o exekučnom konaní, v ktorom nebola vymožená ani časť pohľadávky, súd uznesením zo dňa 03.06.2011 po tom, čo sa zaoberal zmluvou o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami poskytnutia úveru a exekučným titulom t.j. notárskou zápisnicou spísanou na Notárskom

úrade notára JUDr. Ondreja Ďuriača, zamietol návrh na zmenu exekútora uznesením zo dňa 03.06.2011. Súčasne vyhlásil exekúciu za neprípustnú a rozhodol o trovách exekúcie. V odvolacom konaní Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 6CoE/29/2011 z 29.05.2013 bolo odmietnuté odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora, zamietnutý návrh oprávneného na prerušenie konania podaný v odvolacom konaní a potvrdené prvostupňové uznesenie vo výrokoch o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení.

Aj vo vzťahu k žalobám ZE vo veciach nárokov žalobcu na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o návrhu oprávneného na zmenu exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote súd opakovane poukazuje už na vyššie uvádzané skutočnosti týkajúce sa žalobcom namietaných prieťahov v exekučných konaniach, keď všeobecný súd nemá právomoc posudzovať existenciu prieťahov, čo patrí do právomoci Ústavného SR. Iba Ústavný súd SR môže posúdiť, či exekučný súd porušil čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, a teda právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. I keď exekučný súd o žiadosti oprávneného na zmenu exekútora nerozhodol v 30-dňovej lehote, realizoval úkony, ktoré boli efektívne a viedli k rozhodnutiu o žiadosti oprávneného na zmenu exekútora.

V ďalšom súd opakovane poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prieťahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prieťahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prieťahov pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora v exekučnom konaní. Čo sa týka sťažností podaných žalobcom na prieťahy v exekučných konaniach, všetky sťažnosti boli považované za neopodstatnené.

Z vyššie uvádzaného odôvodnenia tohto rozhodnutia ku každej kategórii žalôb označenej značkami ISTINA RS, NZP, NP, ZE súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v exekučných konaniach preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody a priznanie nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. I keď bol žalobcom predložený listinný dôkaz a to znalecký posudok č. 1/2014 týkajúci sa výšky majetkovej škody požadovanej žalobcom, z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný už prvý predpoklad priznania náhrady škody a to nesprávny úradný postup exekučného súdu v jednotlivých konaniach, súd pre nepreukázanie existencie podmienok náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, návrh žalobcu v plnom rozsahu vo všetkých spojených konaniach zamietol.

Súd opätovne zdôrazňuje, že pre priznanie náhrady škody musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne, teda protiprávne konanie - nesprávny úradný postup exekučného súdu, výška škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal v žiadnom zo spojených konaní, že žalobcovi vznikla škoda nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, ktorá je v príčinnej súvislosti s týmto postupom.

Žalobca v žalobnom petite v niektorých spojených veciach žiadal najskôr o veciach rozhodnúť tzv. medzitýmnym rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., súd môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku súd nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu

trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 20.3.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčíslila a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplynuli. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nielen u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli, možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva, je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.